

Vyznání - Wenki

D
Co to tu vyzvání,
zvoneček z plechu,
Emi
je to mé vyznání,
D
pro Vás, co jste tu.

Co to tu zacinká,
je to náš smích,
Emi
naděje malinká,
D
v oblacích.

F#mi
Ať si kdo chce, co chce říká,
Emi A7
jsem za půlkou života,
D Emi
někdy zmocní se mě pýcha,
G A7
někdy úzkost přilétá.

Vždyť ani víno v týhle zemi,
nezraje už stovky let,
pane Bože dneska je mi,
devětatřicet.

A tak díky, že jste tady,
přišli jste mi něco přát,
není nad to tady s Vámi,
občas sedout si a hrát.

A pak cinknou sklíčky v šeru,
doufám dobrá nálada,
asi si to fakt moc беру,
mě však smutek popadá.

Já vím taky, nejsme svatý,
umíme i křivě hrát,
ale já Vás, milí, zlatí,
mám i přes to všechno rád.

Nechci mít poklady,
nechci mít hrady,
jen s Vámi za pár let,
zas vidět se tady.

Ať se tu ve zdraví,
živí a při síle,
sejdeme naposled,
až budu u cíle.

Co to tu vyzvání,
zvoneček z plechu,

je to mé vyznání,
pro Vás, co jste tu.